

Sygn. akt IV U 162/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lutego 2015r. w S.

odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 14 stycznia 2014 r. Nr (...)

w sprawie J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 162/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.01.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy J. B. przyznania prawa do renty socjalnej, albowiem komisja lekarska ZUS nie stwierdziła, aby całkowita niezdolność do pracy miała związek z naruszeniem sprawności organizmu powstałej przed 18. rokiem życia lub w trakcie nauki w szkole, lub w czasie studiów. Nie został więc spełniony jeden z warunków zawartych w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27.06.2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268).

Od decyzji tej odwołanie złożył J. B., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia. Skarżący zarzucił organowi rentowemu błędne ustalenie stanu faktycznego, gdyż schorzenia psychiatryczne powstały w 2007 r., tj. przed osiągnięciem 25. roku życia.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony J. B. ur. (...) wystąpił dnia 15.10.2013 r. do ZUS z wnioskiem o przyznanie prawa do renty socjalnej. W toku postępowania orzeczniczego komisja lekarska ZUS rozpoznała u wnioskodawcy następujące schorzenia:

złamanie trójkostkowe podudzia prawego leczone operacyjnie 11.12.2013 r., osobowość asteniczną, ZZA, epizod depresyjny w wywiadzie (k. 34-35 a. l.) W ocenie komisji aktualny stan zdrowia badanego bez cech zespołu depresyjnego, bez stwierdzonych zaburzeń poznawczych – nie powodują całkowitej niezdolności do pracy, natomiast z powodu złamania kości podudzia prawego ubezpieczony jest całkowicie okresowo niezdolny do pracy od dnia 10.12.2013 r. do 30.06.2014r.

Orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 02.01.2014 r. stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji (k. 15 a. r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych: lekarza psychiatry i psychologa (k. 10-12 i 13 a. s.). Biegli wymienionych specjalności po przebadaniu wnioskodawcy oraz po zaznajomieniu się z dokumentacją lekarską z jego dotychczasowego leczenia rozpoznali u niego następujące schorzenia: cechy nieprawidłowej osobowości bez zmian w ośrodkowym układzie nerwowym, zespół zależności alkoholowej, zaburzenia depresyjne o złożonej etiologii (związane z zależnością alkoholową, nieprawidłową osobowością oraz podłożem sytuacyjnym), zespół uzależnienia od alkoholu. Schorzenia te według biegłych nie spowodują niezdolności do pracy z przyczyn psychiatrycznych.

Ubezpieczony na rozprawie oświadczył, że nie zgadza się z opinią biegłych, a w szczególności z tym, iż rozpoznali u niego zespół zależności alkoholowej (k. 22 a. s.). Nie zgłaszał wniosków dowodowych.

Zdaniem Sądu Okręgowego dowód z opinii biegłych jest obiektywny i miarodajny. Wydanie opinii poprzedzone było przeprowadzeniem badania psychologicznego, a także zaznajomieniem z dokumentacją lekarską z dotychczasowego leczenia ubezpieczonego. Zespół uzależnienia alkoholowego rozpoznany był podczas leczenia szpitalnego w 2011 r. W uzasadnieniu opinii biegli podkreślili, iż opiniowany funkcjonuje w granicach normy intelektualnej, bez objawów psychopatologicznych. Zaburzenia depresyjne wymagają leczenia ambulatoryjnego. Podkreślić należy, iż ubezpieczony ukończył wyższe studia i pracował jako telemarketer i pracownik biurowy do 2011 r.

Podzielając wnioski wypływające z opinii biegłych, Sąd przyjął, iż wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy z przyczyn psychiatrycznych. Stwierdzona natomiast niezdolność do pracy z powodu złamania kości prawego podudzia nie powstała w czasie studiów i nie ma wpływu na uprawnienie do renty socjalnej.

Reasumując, Sąd Okręgowy uznał, że ubezpieczony J. B. nie spełnia przesłanek wymienionych w art. 4 ust. 1 ustawy o rencie socjalnej do przyznania mu uprawnień do wnioskowanego świadczenia.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji.